Skarżący wnosi do Trybunału o:

a) uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w której rozstrzyga on, że Komisja uprawniona była do zastosowania wielkości obrotu z całego świata jako czynnika rozróżniającego przy ustalaniu kwoty bazowej grzywny nałożonej na Skarżącego;

b) stwierdzenie nieważności artykułu 3 Decyzji ([2]), w brzmieniu zmienionym przez Sąd Pierwszej Instancji, w części, w której nakłada on na Skarżącego grzywnę w wysokości 6.138.000 euro lub przynajmniej znaczące dalsze obniżenie tej kary do wysokości, którą Trybunał uzna za właściwą; a także

c) obciążanie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Skarżącego przed Sądem Pierwszej Instancji oraz Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący podnosi, że wyrok Sądu Pierwszej Instancji winien zostać uchylony z następujących powodów:

1) Naruszenie art. 253 TWE oraz zasady ne bis in idem i zasady słuszności poprzez zajęcie stanowiska, że Komisja, ustalając wysokość grzywny na SEC oraz w kontekście szczególnych okoliczności tej sprawy, nie jest zobligowana do wzięcia pod uwagę sankcji nałożonych wcześniej na SEC przez amerykańskie władze ds. konkurencji w oparciu o ten sam stan faktyczny.

2) Naruszenie art. 253 TWE oraz zasad słuszności i proporcjonalności, poprzez zajęcie stanowiska, że Komisja uprawniona jest do zróżnicowania kwoty bazowej grzywny nakładanej na strony w oparciu tylko o wielkość obrotu z całego świata, z pominięciem zakresu działalności SEC w EOG.

([1]) Dz.U. C 31 z 2.2.2002, str.12.
([2]) Decyzja 2002/271/WE z dnia 18 lipca 2001 r. w sprawie zastosowania procedury z art. 81 TWE oraz art. 53 Porozumienia o EOG – Sprawa COMP/E-1/36.490 – Elektrody grafitowe (tłumaczenie nieoficjalne) (Dz.U. L 100 z 16.4.2002, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof, wydanego dnia 20 kwietnia 2004 r., w sprawach Fleisch-Winter GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-309/04)

(2004/C 239/03)

Dnia 21 lipca 2004 r. do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof (Federalny Trybunał Finansowy, Niemcy) wydanego dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawach Fleisch-Winter GmbH & Co. KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Główny Urząd Celny, Hamburg-Jonas). Bundesfinanzhof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy okoliczność, że na podstawie ustaleń urzędu celnego zachodzi podejrzenie, iż towar podlega przewidzianemu w prawie wspólnotowym zakazowi ekspedycji, zgodnie z którym zabroniona jest wysyłka z określonego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego lub do państwa trzeciego produktu podlegającego refundacji, wyłącza sama przez się istnienie wysokiej, przyjętej w obrocie jakości w rozumieniu art. 13 zdanie 1 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 ([1]), bez względu na rzeczywistą jakość i popyt produktu w konkretnym przypadku?

2) Czy złożone w krajowym wniosku o zapłatę zapewnienie co do wysokiej, przyjętej w obrocie jakości w rozumieniu art. 13 zdanie 1 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 należy do danych wymienionych w art. 11 ust. 1 akapit 2 w zw. z art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87?

([1]) Dz.U. L 351, str. 1.